Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Vitalii Ciumac
Dosarul nr. 2r-2046/25
(2-25117708-02-2r-22102025)

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Eleonora Badan-Melnic

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Anatolie Pitel, în interesele S.R.L. „Stivuitor”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, prin care s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „Stivuitor” către S.R.L. „Madena-Cons” și Vitalii Balaban privind încasarea datoriei, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 18 august 2025 S.R.L. „Stivuitor” a depus cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Madena-Cons” și Vitalii Balaban privind încasarea datoriei, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta S.R.L. „Stivuitor” a solicitat asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile, inclusiv mijloacele bănești de pe conturile bancare ale pîrîților în limita valorii sumei de 61819 lei

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii s-a indicat că solicitarea aplicării măsurilor de asigurare este una întemeiată și rezonabilă, având în vedere durata îndelungată a nesoluționării litigiului pe cale amiabilă, cuantumul semnificativ al datoriei acumulate, precum și existența unei bănuieli rezonabile că pârâții ar putea înstrăina bunurile mobile și imobile de care dispun.

În acest sens, s-a arătat că pârâții nu și-au executat obligațiile de plată de peste un an, nu au dat curs somațiilor expediate, împrejurări care, în opinia reclamantului, justifică existența unui risc real de cauzare a unui prejudiciu și a unui pericol de diminuare sau dispariție a patrimoniului debitorilor, ceea ce ar putea afecta executarea eventualei hotărâri judecătorești.

Totodată, potrivit informațiilor disponibile pe portalul instanțelor naționale de judecată, S.R.L. „Madena-Cons” figurează în calitate de pârât și în alte cauze având ca obiect încasarea datoriilor, circumstanță care, în opinia reclamantului, relevă un comportament de natură să sporească riscul neexecutării obligațiilor.

Astfel, reclamantul consideră că sunt întrunite temeiurile pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, sub forma aplicării sechestrului asupra bunurilor pârâților. Neaplicarea acestor măsuri ar putea crea dificultăți în executarea hotărârii judecătorești sau chiar ar face imposibilă realizarea acesteia, existând riscul ca actul de justiție să rămână unul pur formal, lipsit de efecte concrete

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată, cerința înaintată de S.R.L. „Stivuitor" privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, formulată în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată formulată de S.R.L. „Stivuitor" către S.R.L. „Madena-Cons" și Vitalii Balaban privind încasarea datoriei, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată .

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 7 octombrie 2025 avocatul Anatolie Pitel, în interesele S.R.L. „Stivuitor", a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, partea recurentă a susținut că instanța de fond, prin încheierea din 10 noiembrie 2022 în mod eronat a reținut că reclamantul nu a argumentat și nu a justificat existența unor indicii care să demonstreze că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Recurentul a arătat că, în mod justificat, a atras atenția instanței asupra comportamentului pârâților S.R.L. „Madena-Cons" și Vitalii Balaban, care contravine principiului bunei-credințe în raporturile civile. Astfel, s-a invocat că aceștia s-au comportat dolosiv în raport cu S.R.L. „Stivuitor", fapt ce a determinat eșuarea tranzacției, iar ulterior, după recepționarea bunului, nu au achitat integral prețul convenit, refuzând fără temei executarea obligației de plată și excluzând, în acest mod, orice posibilitate de soluționare amiabilă a litigiului, deși dispuneau de premisele necesare în acest sens.

În aceste condiții, recurentul a susținut că pârâții se eschivează în mod premeditat de la executarea obligațiilor ce le revin potrivit legii, iar pentru asigurarea eficienței procesului civil și garantarea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, se impune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. În opinia acestuia, neaplicarea unor asemenea măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii de încasare a datoriei în favoarea reclamantului.

De asemenea, s-a invocat că, potrivit informațiilor disponibile, S.R.L. „Madena-Cons" este implicată în mai multe litigii având ca obiect încasarea unor datorii, ceea ce, în viziunea recurentului, relevă un risc sporit de neexecutare a obligațiilor.

Prin urmare, recurentul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, sub forma sechestrării bunurilor și mijloacelor bănești ale S.R.L. „Madena-Cons" și ale lui Vitalii Balaban, până la examinarea cauzei în fond și executarea efectivă a hotărârii judecătorești, invocând existența unor circumstanțe care denotă un comportament de rea-credință al

debitorilor și care justifică temerea rezonabilă că aceștia se vor eschiva și în viitor de la executarea obligațiilor.

La cererea de recurs reprezentantul intimatei S.R.L. „Madena-Cons”, avocatul Radu Cezar Crețu a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd repingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost pronunțată la 25 august 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 6 octombrie 2025, cu respectarea termenului instituit de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să

justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că prin acțiunea înaintată de S.R.L. „Stivuitor” se solicită încasarea solidară din contul S.R.L. „Madena-Cons” și al lui Vitalii Balaban a sumei datorate în mărime de 61 819 lei, precum și a penalității calculate pentru perioada 26.06.2024–11.08.2025, în mărime de 61 819 lei.

Totodată, prin cererea de asigurare a acțiunii, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare ale pârâților, în limita valorii acțiunii.

În speță, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurilor asigurătorii formulată de reclamanta S.R.L. „Stivuitor” nu întrunește cerințele de motivare impuse de art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă. Atât în fața primei instanțe, cât și în calea de atac a recursului, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente din care să rezulte că neaplicarea măsurilor solicitate ar crea un risc real și iminent de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii. Or, simpla invocare a pretinsului comportament de rea-credință al pârâților, a existenței unor litigii pendinte sau a neachitării benevole a datoriei nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a justifica aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Aplicarea sechestrului asupra bunurilor reprezintă o măsură excepțională, care presupune existența unor circumstanțe obiective, certe și probate, din care să rezulte riscul real de sustragere, înstrăinare sau diminuare a patrimoniului debitorilor.

În acest sens, Colegiul reține că din materialele cauzei nu rezultă existența unor probe, care să confirme intenția pârâților de a-și înstrăina bunurile sau de a întreprinde acțiuni de natură să pericliteze executarea eventualei hotărâri judecătorești. Simplul fapt al existenței unei datorii pretinse sau al refuzului de plată nu poate fi echivalat cu un pericol iminent de imposibilitate a executării.

De asemenea, împrejurarea că pârâții figurează în alte litigii având ca obiect încasarea unor sume de bani nu constituie, în sine, un temei suficient pentru aplicarea măsurilor asigurătorii, în lipsa unor dovezi concrete privind diminuarea activelor sau comportamente frauduloase actuale ori iminente.

Totodată, Colegiul subliniază că măsurile de asigurare nu pot fi utilizate ca un mijloc de garantare automată a executării unei eventuale hotărâri judecătorești, ci doar în măsura în care partea solicitantă face dovada existenței unui pericol real, actual și determinat, care ar putea compromite eficiența actului de justiție.

În speță, din materialele cauzei nu rezultă indicii obiective privind comportamentul fraudulos al pârâților sau existența unor acțiuni concrete de înstrăinare a bunurilor, astfel încât temerea invocată de reclamant rămâne la nivel de presupunere, insuficientă pentru a justifica ingerința în dreptul de dispoziție asupra patrimoniului.

Prin urmare, în absența unor date obiective și verificabile care să confirme existența unui risc real și iminent de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătorești, Colegiul apreciază că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii.

În consecință, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile art. art.174-177 Cod de procedură civilă, iar motivele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia încheierii contestate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii atacate.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea S.R.L. ,,Stivuitor" cu privire la asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Anatolie Pitel, în interesele S.R.L. ,,Stivuitor" şi a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025 cu privire la respingerea cererii de asigurare a acțiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Anatolie Pitel, în interesele S.R.L. ,,Stivuitor".

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ,,Stivuitor" către S.R.L. ,,Madena-Cons" și Vitalii Balaban privind încasarea datoriei, penalităților și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic